

Olvasni jó

KÖNYVKRITIKA - LXVI. évfolyam, 29. szám, 2022. július 22.

László Ferenc: Honi bestiárium. 33 portré és pályakép a XX. századi magyar irodalomból. Jaffa Kiadó, Budapest, 2022, 286 oldal, 3999 Ft

Olvasmányos, tömör, arányos, kevés szóval találóan jellemző portrék ezek, melyek az elnéző derű édesítője mellett a csipetnyi gonoszság borsát sem nélkülözik. Ambíciója - amelyet talán Galsai Pongrácról írva fogalmazott meg: „az 1986-os Záróra a *Darlingban* a csevegő korfestés, az anekdotikus irodalomtörténet mintadarabjának tekinthető” - kisebb, mint tudása, ítéletei. Ez utóbbiak egyrészt kész katalógust tartalmaznak arról, hogy az írók műveiben mi az, ami menthetetlenül elavult, s mi az, ami megmaradt véleménye szerint (kitekintéssel színműveik esetén az előadhatóságra), másrészt általános irodalomtörténeti és műfajelméleti megfontolásokra is kiterjednek. Alighanem *általában* igaza van, amikor Darvas Szilárdról szólva azt írja, hogy „talán túlságosan szellemes ahhoz, hogy komoly helyet vívjon ki magának a magyar irodalomtörténetben”. Mindenesetre tény, hogy egyetlen humorista klasszikusunk van, aki maga is mindig valami komolyat akart írni.